

Det må bero på en konkret vurdering af samtlige momenter i sagen, om afslag på fastsættelse af samvær i det enkelte tilfælde er påkrævet af hensyn til barnet. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis samværet på grund af forældrenes indbyrdes forhold vil blive meget konfliktfyldt. Det må også tillægges vægt, om den af forældrene, der ønsker samvær, hidtil har været passiv i forhold til barnet og f.eks. gennem en årrække ikke har haft kontakt til barnet.

Bestemmelsen i *stk. 4*, som er ny i forhold til lovdokumentet i betænkningen, giver justitsministeren hjemmel til at fastsætte regler om overvåget samvær. Efter bestemmelsen i *stk. 1* kan statsamtet ved en afgørelse om samvær træffe de nødvendige bestemmelser i forbindelse hermed. Der er således adgang til i særlige tilfælde at fastsætte vilkår om, at samværet skal udøves under overvåring af andre, eventuelt på et bestemt sted. Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 4* er det hensigten at fastsætte nærmere regler om etablering af overvåget samvær som et offentligt tilbud overalt i landet. Justitsministeriet vil senere efter drøftelser med de myndigheder, der vil kunne berøres af reglerne om etablering af et overvåget samvær, vurdere, om opgaven med at etablere tilbuddet bør tilkomme statsamtene, kommunerne, private eller om der eventuelt bør være tale om en kombination af disse muligheder. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.4.

Til § 18

§ 18, der er ny, vedrører anden kontakt end samvær i form af telefonsamtaler, brevveksling og lignende.

Efter bestemmelsen kan statsamtet træffe afgørelse om anden kontakt end samvær. Bestemmelsen kan anvendes, også selv om der er fælles forældremyndighed. De former for kontakt, der er omfattet af bestemmelsen, er begrænset til telefonsamtaler, brevveksling og lignende, herunder f.eks. udveksling af indspillede bånd og videoer, telefaxer, elektronisk post samt anden form for skriftlig meddelelse.

Behovet for statsamtets bistand til sådan anden kontakt end samvær kan navnlig foreligge, hvis den af forældrene, der har barnet boende, griber ind i barnets kontakt med den anden af forældrene uden rimelig grund. Bestemmelsen kan alene anvendes i særlige tilfælde. Herved er det tilkendegivet, at der skal foreligge en speciel situation, før statsamtet kan træffe beslutning om denne form for kontakt mod den ene af forældrenes ønske. Det er således ikke hensigten, at det skal blive almindeligt, at der fastsættes bestemmelse om anden kontakt med barnet i

forbindelse med statsamtens afgørelser om samvær.

Bestemmelsen vil kunne anvendes som et supplement til et samvær, som på grund af afstanden mellem forældrenes bopæle er meget eller noget mere begrænset end samvær i sædvanligt omfang. Bor den samværsberettigede i en anden verdensdel, og således at denne kun kan se barnet i ferier, f.eks. 2-3 uger samlet en gang om året, kan telefonsamtaler eller skriftlig kontakt være et godt middel til at bevare forbindelsen og dermed en kontinuitet i relationerne. Det samme kan være tilfældet for børn af sømænd og langturschauffører med længerevarende ophold uden for hjemmet. Kontakten vil måske undertiden kunne erstatte et fysisk samvær, hvor dette af praktiske grunde ikke kan gennemføres. Hvis det findes forsvarligt, vil det ikke være udelukket at anvende § 18 i tilfælde, hvor samværet er nægtet eller ophævet efter § 17, *stk. 3*, fordi fysisk, personlig kontakt vil være til skade for barnet, eller fordi der er konkret fare for bortførelse af barnet.

Bestemmelsen vil også kunne anvendes til at afstikke grænserne for kontakten, f.eks. til at fastlægge de dage og tidspunkter, hvor opringninger kan finde sted, hvis hyppige opringninger i tide og utide er forstyrrende for familielivet.

Afgrænsningen af bestemmelsens anvendelsesområde må i øvrigt fastlægges gennem praksis.

Statsamtets afgørelser efter § 18 er skønmæssige, og der er ikke i bestemmelsen fastsat regler om ændring eller ophævelse af statsamtets afgørelser. De grundsætninger, der er opstillet i § 17, *stk. 2 og 3*, om samvær, vil imidlertid kunne finde anvendelse ved statsamtets afgørelse om ændring eller ophævelse af den fastsatte kontakt. Statsamtets afgørelse efter § 18 vil ikke kunne gennemtvinges eller sanktioneres, f.eks. gennem fogedbistand eller tvangsbøder.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 5.1.

Til § 19

§ 19, der er ny, vedrører adgangen for den af forældrene, der ikke har forældremyndigheden, til at få en orientering om barnet.

Bestemmelsen regulerer skolers, børneinstitutioners og social- og sundhedsvæsenets ret og pligt til at videregive oplysninger også til forældre uden forældremyndighed uden at komme i strid med bestemmelser om tavshedspligt og uden at kunne mødes med indsigelser fra forældremyndighedsindehaveren. Reglen omhandler ikke aktindsigt og giver således ikke ret til at få udleveret kopier af sagsakter vedrørende barnet. Bestemmelsen pålægger en pligt